

treden en dat zij dientengevolge buiten staat waren rapport te doen. Ellinckhuysen en Heyting waren in Den Haag gebleven ten einde te trachten nog iets te bereiken. Burger Brem van het comité van waakzaamheid werd nu ontboden ten einde dit comité van het medegedeelde op de hoogte te stellen.

Dienzelfden dag was er in de Rotterdamsche courant een stuk verschenen, waarbij het bestuur der gemeenbestgezinde burgersocieteit bekend maakte, dat het zich op 15 Maart bij wethouders en raden der stad beklaagd had over hun resolutie van 28 Februari 1796. Het deelde nog mede, dat na herhaalde voorlezing der resolutie zich niemand bij de commissarissen had aangemeld om te teekenen op een exemplaar van de eerste schikkingen en wetten der societeit. Het leidde daaruit af, dat alle leden vasthielden aan de vernieuwde wetten en deze dus alleen tot grondslag moesten strekken van de werkzaamheid der societeit. Verder had het zich, daar het geloofde, dat alle leden, die dit niet wilden teekenen, van hun lidmaatschap vervallen verklaard zouden worden, bij een door 1068 leden geteekend rekest tot de nationale vergadering gewend, die de zaak dadelijk commissoriaal gemaakt had en wier uitspraak het binnen enkele dagen verwachtte.

Na deze mededeelingen volgde dan een oproep tot de oudleden, die niet met hen „dissentieerden” om tot de societeit terug te keeren, daar zij op de godonteerendste wijze misleid waren door hen, die het ellendig patriotisme van 1787 wilden invoeren. Het bestuur hield zich overtuigd, dat allen, die niet lafhartig hunne gevoelens verkocht hadden, dat allen, die niet willens blind waren, niet langer zouden aarzelen tot de societeit terug te keeren. Tot slot volgde de beschuldiging, dat de hoofden der dissentieerende leden zich hadden verstaan met de aanhangers van het vorig, alles vernielend bewind.

Dat dit stuk in de courant de stadsregeering hoogst onaangenaam was, behoeft niet gezegd te worden; echter had het ook weer het goede, dat vele leden der societeit angstig werden voor de gevolgen. Reeds in de vergadering van 17 Maart kwam burger Zeeuwen verklaren, dat hij tot dit